

"Rebutgem totalment el Consorcio del Sureste"

Álvaro Faubel Frauendorff (València, 1952), president del Cercle d'Empresaris. El 1992 un grup de dissidents de la patronal valenciana van crear un corrent d'opinió que va cristal·litzar en una aventura anomenada Cercle d'Empresaris. Al febrer del 93 aquest enginyer industrial per Zuric va assumir-ne la presidència i avui és una institució amb un protagonisme decisiu en el nou ordre polític.

El Cercle d'Empresaris està a punt de complir un trienni. Es compleixen els reptes marcats?

—Ens en vam marcar molts. Alguns han quedat superats i alguns han estat malentesos. Un d'ells era crear alternatives, eixir de la idea del monopoli i posar fi a la idea de la gent que sosté allò d'"amb mi o en contra meu". Nosaltres no anem contra ningú, cosa que no vol dir que els fem costat. Si analitzem la història recent en l'associacionisme valencià, veurem que ha nascut una alternativa molt important. N'hem estat participants, no protagonistes, i hem contribuït —gràcies que al nostre si hi havia gent d'Unió Gremial, de COVACO (Confederació Valenciana del Comerç), de PIMEV (Petita i Mitjana Empresa Valenciana)...—, a unir esforços i que gent amb diferències i malentesos s'ajuntaren en una taula, parlaren i es plantejaren seriosament traure endavant una alternativa profunda per a crear una bona patronal oberta. Encara queda molt de camí per endavant, però ol bé.

Per una altra banda, es demanava que el Cercle assumira un cert paper d'element d'unió entre la societat i la classe empresarial, cosa que s'havia plantejat a través de la cultura. S'han fet coses tímides. No ha cristal·litzat, però per a finals d'any hi ha previst un esdeveniment que creiem únic en la història de la nostra comunitat: que una associació empresarial promoga una actuació de tipus cultural amb l'esponsorització d'una societat financera. Es tracta d'una exposició d'art itinerant amb una sèrie de discussions i seminaris sobre la llei del mecenatge. També tenim en marxa la creació d'un premi amb una dotació econòmica importantíssima per a alumnes de final de carrera o acabats de llicenciar, que consisteix també en la publicació d'un treball que analitze els factors de competitivitat de l'empresa valenciana, els culturals i formatius de l'empresari... Quant a objectius, pretenem que tots els nostres plantejaments tingueren un cert rigor tècnic, una certa profunditat i qualitat. Bé, alguns socis ens *critiquen* que potser el nivell tècnic és excessiu. Hem de seure d'ara a setembre i tractarem de replantejar el nostre pla estratègic, redefinir el fil conductor de totes les nostres activitats. Ha canviat l'entorn, no així les circumstàncies que van donar lloc a la creació del Cercle. Però s'ha

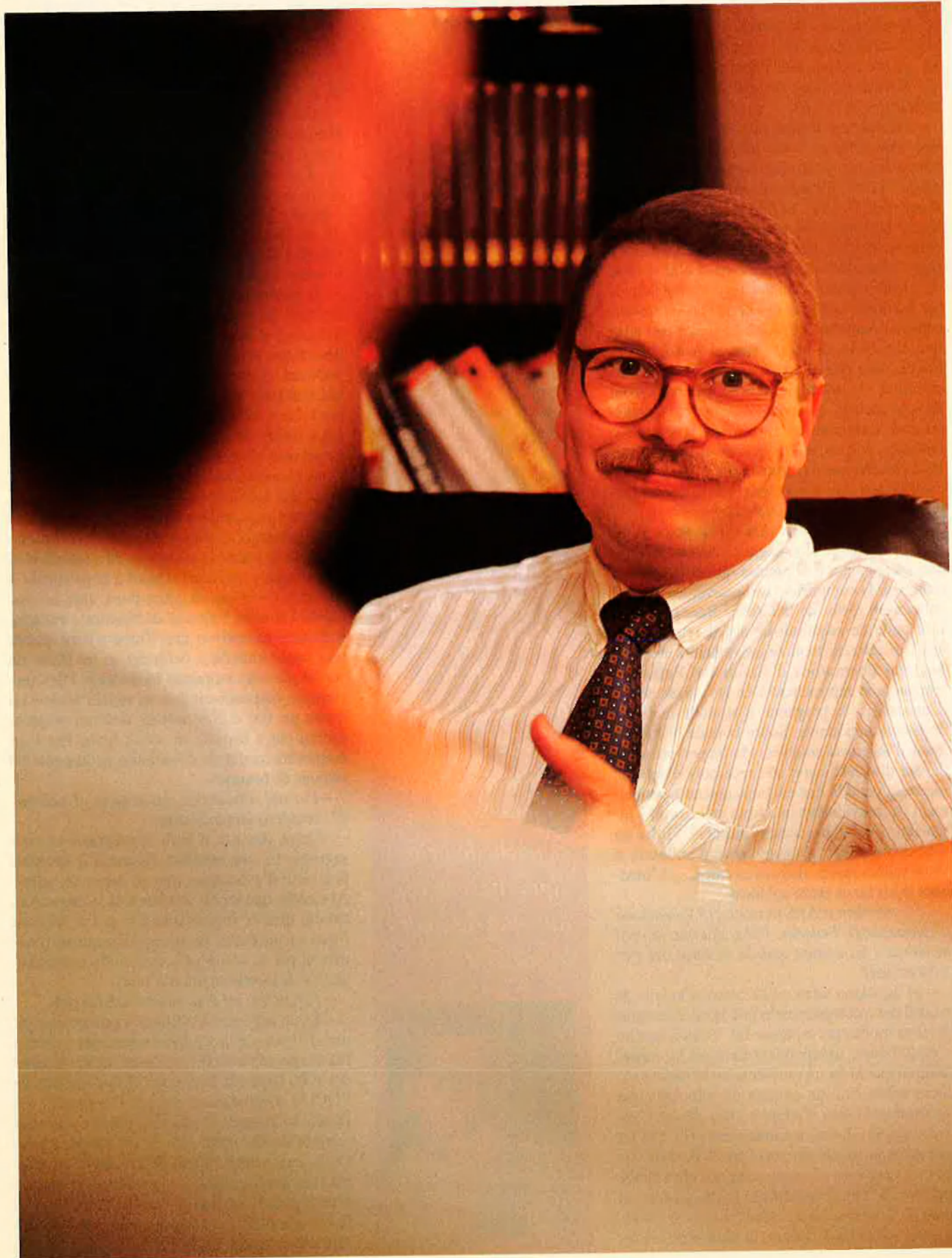
d'analitzar, veure quines posicions s'adopten. Queda infinitament més per fer que s'ha fet.

—*"El Cercle d'Empresaris està format per un grup d'amics que es representen a si mateixos i tenen unes actituds empresarials que no són homologables"*, José María Jiménez de Laiglesia dixit.

—Bé això deu ser així per a ell. Si el president de la CEV [Confederació Empresarial Valenciana] pensa això, jo, a diferència seua, admet que puga pensar això. Ell, en canvi, no admet —per això les seues declaracions— que hi haja gent que no pensen això. Evidentment, no és com ell ho diu. Si fóra així, no estariem ací. Jo, el primer.

—*En realitat què fa singular el Cercle de la resta d'organitzacions?*

—Les altres organitzacions, associacions, confederacions, patronals..., a diferència del Cercle, estan integrades per empreses. El Cercle està integrat per empresaris i professionals. L'objectiu és distint. Les patronals busquen, a través de l'agrupació, defensar una sèrie d'interessos, posicions... privilegis, segons com, que redunden en benefici d'aquestes societats. Constitucionalment tenen reconeguda una sèrie de drets i obligacions, entre les quals podem comptar representar les empreses en determinades negociacions davant l'administració. Al Cercle no ens plantejem això. Sabem que hi ha una gran llacuna entre el materialisme necessari d'aquestes associacions i un cert idealisme, utòpic o no, que entenem que ha de presidir les actuacions dels empresaris del segle XXI, i que, a banda d'empresa, de beneficis, dels conceptes habituals del món de l'empresa, ha de parlar de principis ètics, de relacionar-se amb la societat, de passar d'una actitud passiva, complaent, de dinosaure fossilitzat, a una actitud molt més agressiva. Una lluita amb plantejaments més oberts a nivell social, polític i personal, molt més pròpia de persones que han nascut en una societat, amb un entorn polític, social i cultural que no és el que hi havia quan es van formar els actuals presidents de les patronals. En una època com l'actual no es pot gestionar amb models o estructures pròpies dels anys 60 o 70, per molt respectables i dignes que hagen estat els resultats d'aplicar aquests models. Això ha passat a la història. Tot allò que no és història és el que volem que

signa el Cercle. En última instància és una qüestió de sensibilitat. Defensem, igual que qualsevol, l'economia de mercat, la llibertat d'empresa... però amb una sensibilitat distinta.

—Si només és això, per què se'l mira tan malament des de la CEV?

—Precisament perquè una de les característiques que tenen és veure tot allò que no és afí com a enemic. O em fas costat o vas en contra meu. I si et vull desacreditar et dic "cercle d'amics de la xufa". Si fins ací arriba la profunditat i la riquesa del plantejament que pot fer aquesta persona, què més pots esperar quant a rigor, formalitat o tecnicisme en una altra sèrie de plantejaments? També les circumstàncies per les quals va nàixer el Cercle van ser històricament compromeses. Això ha donat peu a dir que el Cercle va nàixer sota el paraigua del PSOE, cosa que és evidentment falsa. Només cal mirar els milers de milions que hem rebut de subvencions, que en total sumen zero pessetes amb zero cèntims, E.E.O. (excepte error o omisió), enfront de les quantitats ingents que rep l'establishment patronal.

—Per què van tan crispats els dirigents empresaris valencians aquests dies?

—Què els fa aquests dies diferents de sempre? El fet que hi haja hagut eleccions. Aquests dies ha aparegut a la premsa que el PP preveu modificar la composició de l'assemblea general del consell rector de la CAM i Bancaixa. Fins i tot parla de substituir-ne els directors generals i es refereix molt negativament a la Reial Societat Econòmica d'Amics del País, que compta amb representació en les caixes. És la contestació a la pregunta. S'acosten una sèrie de canvis importants. Sobre la taula hi ha uns graus d'incertesa notables, i hi ha persones que davant d'aquest canvi són receptors d'aquesta incertesa per allò que els puga afectar personalment i professionalment. Això crea soroll i inquietud, i en alguns casos crispació. Hi ha un reposicionament: a veure on està cadascú, a veure quines noves aliances es creen,... L'escapar té les fitxes sense col·locar.

—El president d'AVE (Associació Valenciana d'Empresaris), Federico Félix, diu que la crisi econòmica ha acabat amb la victòria del PP. Això és així?

—M'agradaria saber on ha comprat la bola de cristall per a comprar-me'n una igual. Deu tenir els seus motius per a pensar-ho. Voldria que no s'equivocara, independentment de la causa. Sempre que hi ha un problema no hi ha una solució única, sinó un conjunt de solucions que generalment s'han d'adoptar totes alhora. Canvia el partit i ja està tot solucionat? No. Pel fet que hi haja hagut un canvi en el govern, les nostres empreses són més competitives a Europa? No. S'han de modificar molts sectors: el preu de l'energia ha de baixar, el cost de la seguretat social ha de baixar, la justícia en els as-

"Hi ha una gran llacuna entre el materialisme necessari de la resta de les associacions i un cert idealisme, utòpic o no, que entenem des del Cercle que deu presidir les actuacions dels empresaris del segle XXI, on a banda d'empreses parla de principis ètics, de relacionar-se amb la societat."

pectes mercantils ha de ser més àgil, el tipus d'interès ha de baixar... A priori, el sol canvi de partit no soluciona res.

—Quin balanç fa de la política empresarial de la Generalitat socialista?

—La política que ha tingut amb l'IMPIVA [Institut de la Mitjana i Petita Indústria Valenciana] i amb el Parc Tecnològic em sembla bona. Com tota actuació humana, millorable. No hi ha cap dubte que ha estat un intent seriós i positiu per a l'empresariat valencià. Notable alt. La forma amb què ha defensat les peculiaritats de l'empresariat valencià, que no tenen res a veure amb les del català, basc ni madrileny, en la mesura que la nostra indústria, excepte el turisme, és manufacturera, està molt més atomitzada i té una vocació exportadora molt més potent que la que puguen tenir en les altres comunitats, malament. No ho ha fet bé. No ha sabut traslladar les peculiaritats al govern central per tal que facilitara la labor d'aquestes empreses a través de la política econòmica. Fins que la pesseta, després de quatre o cinc devaluacions consecutives, no té un valor relativament propi del nivell d'activitat que té aquest país, l'activitat exportadora no es rellança. I per tant no es produeix el massiu increment d'exportacions de la indústria taulellera. Jo suspendria el nostre antic govern ací. Quant a la promoció o suport a inversions en actius fixos, amb la creació de l'Institut Valencià de Finances, etcètera, li donaria un aprovat just. Trobe a faltar potser una major claredat i definició en les línies de suport per a les empreses menudetes. Per a una empresa mitjanament gran és senzill obtenir un crèdit de 100 o 200 milions amb un projecte formal per a invertir en actius fixos. Per a un empresari menut és difícilíssim aconseguir 10 milions de pessetes.

—Parlant d'indústria, ha invocat el turisme. El considera una indústria?

—Quasi dic que sí però la pregunta va amb segones. És una activitat. Es tracta d'aprofitar una sèrie d'avantatges que no tenen els altres. Al Cercle, que tenim visió de tota la comunitat, sabem que és importantíssim per a Alacant i que és un factor de desenvolupament fonamental per al nostre país, que ajuda a augmentar el PIB [producte interior brut].

—I un potencial d'economia submergida.

—És un aspecte preocupant. I podria tenir remei. Pel cost de la seguretat social que suporten les empreses en tant per cent sobre el total del PIB, Espanya és el quart dels 24 països de l'OCDE (Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic). Mentre que en el conjunt de fiscalitat, està en un virtuos i aristotèlic terme mitjà. S'han de reconduir les coses als seus termes justos: no penalitzem per la via d'un impost la creació de llocs de treball. Segon factor que podria contribuir a eliminar l'economia submergida: en la mesura que la pensió

d'una persona puga estar referenciada amb els corresponents factors correctors deflacionaris en un període llarg de cotització o de salaris rebuts, el treballador serà el primer interessat a declarar i liquidar. Però si el govern posa en qüestió que es puga cobrar una pensió a pesar del pacte de Toledo, la falta de confiança contribueix a l'economia submergida.

—*Ha dit que el Cercle té visió de tot el territori valencià, però en té el País Valencià del Cercle?*

—Tenim associats en totes les províncies i comarques, encara que no tots els que voldríem, naturalment. Ara: si et refereixes als fenòmens de rebuig d'Alacant cap al centralisme de València, et puc dir que amb la gent d'Alacant que forma part del Cercle no hi ha el més mínim problema. Aquest és un tema que hem debatut profundíssimament i que hem analitzat i considerat molt greu. És un factor disgregador de la nostra comunitat amb conseqüències inimaginables. S'han de reconèixer les peculiaritats, però sense cap problema. Al nostre si les relacions interprovincials, per referir-me a una estructura prèvia que en realitat és una unitat, són excel·lents.

—*Quina és l'actitud del Cercle davant el 'Consorcio del Sureste'?*

—El rebutgem totalment. I no perquè no s'haja de donar la benvinguda a qualsevol iniciativa de col·laboració amb qualsevol institució, ens o associació que tendesca a potenciar les coses pròpies o a través de les sinèrgies per aconseguir major benestar o progrés, sinó perquè és una qüestió de prioritats. I en la mesura que això dóna peu a certa politització i aparició de forces centrífugues, entenem que nosaltres no hem de participar en un plantejament com aquest. Ara: la qüestió no és el Consorcio del Sureste. El que s'ha d'analitzar és per què determinades institucions comencen a parlar del Consorcio del Sureste. Per què l'aeroport d'Alacant té un aspecte tan depriment. Per què es comenta tant el tema del port de Cartagena. No hi ha eixida suficient per al *hinterland*, per al transpaís murcià? El que cal analitzar, més que si el Consorcio del Sureste és bo o no, és què ha portat determinades persones a haver de trobar l'eixida als seus problemes a través d'aquesta via. Estic convençut que o no els han escoltat o no els han entès.

—*Però això ho justifica?*

—No a la nostra forma de veure. Però sí que obliga determinats responsables de la política regional a tots els nivells, no solament les

—**És Fàubel o Faubel?**

—**Jo no ho tinc clar tampoc. El meu pare va morir fa molts anys i no recorde com ho deia. Ell era de Llíria, on hi ha tants de Faubels. Però també n'hi ha molts a Alemanya. Sembla que el marquès de Llíria se'ls va dur com a agricultors especialitzats.**

—**És curiós que el seu pare recuperara els orígens casant-se amb una alemanya.**

—**Qüestions de treball. Va fer químiques i amb uns altres socis va fundar Natra, una empresa especialitzada en la theobromina per a l'asma i la tuberculosi. L'únic lloc d'on portar theobroma cacau era Guinea. I allà va anar l'any 49 o 50. El meu avi matern havia estat de l'Àfrica Korps, i després de perdre la Primera Guerra Mundial es va establir a Fernando Poo. Ma mare ja va nàixer a Guinea i es van créixer sota un cacauer.**

conselleries. Pense també en la CIERVAL [Confederació Interprovincial d'Empresaris de la Regió valenciana], que pretèn tenir un sentit comunitari. Hauria de fer un examen de consciència i mirar en què ha fallat, en quina mida no han estat capaços de servir de canal per a rebre demandes i transmetre-les.

—*Un altre debat que manté dividit l'empresariat són les quotes camerals.*

—És un tema que, és cert, no hem discutit suficientment al Cercle. Igual que no som partidaris de l'economia submergida, som partidaris de complir la legislació. La legislació obliga a pagar-les i nosaltres pensem que s'han de pagar, cosa que no vol dir que no hàgem de plantejar-nos a mig termini la qüestió de l'obligatorietat. El monòlit no té sentit a les portes del segle XXI. En compte de monòlits, que són prehistòrics, hem de fer taules megalítiques, que signifiquen un

avenç en milers d'anys.

—*Sintetitze'm els punts més urgents de resolució per a l'empresa valenciana.*

—Finançament adequat per al menut i mitjà empresari, successió de l'empresa familiar, quotes a la seguretat social, fiscalitat, aprofundiment en els factors de formació de l'empresari, les infraestructures (no solament viàries, també informàtiques), representativitat empresarial...

—*Hauria d'haver eleccions empresarials, com n'hi ha de sindicals?*

—Indubtablement. Si no, s'hauria d'arbitrar un sistema que permetera mesurar objectivament la representativitat que s'arroga cadascuna de les parts.

—*Parle'm de les propostes d'acostament d'AVE (Associació Valenciana d'Empresaris) al Cercle.*

—La inquietud que genera un nou ordre fa que hi haja intents d'acostar posicions. Nosaltres, per principi, tenim bona disposició per a tot el que signifiqui sumar i multiplicar, no així per a restar i dividir. El temps dirà.

—*Es inevitable que el món empresarial es trenque en dos?*

—Això és el que passa ara com ara. Dues alternatives distintes. I és lògic que així siga. Les coses són el que són en funció d'alguna cosa. Si ací, des de la llei 75 haguérem tingut 56 associacions patronals vives, ara de què parlaríem? D'agrupar-nos. Però no és aquesta la circumstància que vivíem. Vivíem en un monòlit. És lògic que la tendència siga a l'alternativa.

Miquel Alberola